

Taberani'de kaydedildiğine göre; sahabeden Mikdad bin Esved şöyle anlatmıştır: Hz. Peygamber sallallahu aleyhi vesellem, önemli bir iş dolayısıyla beni bir göreve göndermişti. Gidip tekrar geri dönünce bana: 'Kendini nasıl buldun?' diye sordu. Ben de: 'Neredeyse halkın benim hizmetkârım olduğu zannına kapılacaktım. Allah'a yemin ederim, bu hadiseden sonra iki kişiye dahi baş olmak istemiyorum' dedim. [Taberani]

Diğer bir rivayet ise şöyle aktarılmıştır: Hz. Peygamber bir kişiyi, bir askerî birliğin başına kumandan yaptı. Adam gitti. İşini bitirip geri dönünce ona: 'Sen emirliği nasıl buldun?' dedi.

O adam da: 'Ben kavmin bir parçası gibiydim. Bindiğim zaman biniyor, indiğim zaman iniyorlardı' dedi. Hz. Peygamber; 'Saltanat helâk kapısıdır. Ancak Allah kimi korursa o müstesnadır' buyurdu.

Bunun üzerine o adam: 'Allah'a yemin ederim ki, artık ne senin için, ne de başkası için vazife almayacağım' dedi. Bu söz karşısında Hz. Peygamber azı dişleri görününceye kadar tebessüm etti. [Heysemi, Taberani]

Hz. Ebu Bekir'in tavsiyesi...

Yusuf Kandahlevi'nin Hayat'us-Sahabe'de aktardığına göre Rafi et-Tai şöyle anlatıyor: Bir gazvede Ebu Bekir'le beraberdim. Gazveden dönünce ona: "Ey Ebu Bekir! Bana tavsiyede bulun, nasihat yap!" dedim.

O da bana: "Farz namazı vaktinde kıl. Malının zekâtını, nefsin razı olarak ver. Ramazan orucunu tut. Kâbe'yi ziyaret et. Ve bil ki İslâm'da hicret güzeldir. Ve bil ki hicrette cihad güzeldir. Sakın emir olma!" dedikten sonra; "İşte bugün soğuk gördüğün ve kimsenin istemediği şu emirlik, yakın bir zamanda çok rağbet görecek ve ehil olmayanların eline geçecek. Hâlbuki kıyamette sorgusu uzun ve azabı çetin olanlar emirlik yapanlardır. Emir olmayan bir kimse ise hesabı kolay olur. Azabı da hafif olur. Çünkü emirler Müslümanlara zulmetmeye daha müsait bir konumdadırlar. Kim Müslümanlara zulmederse, Allah'ın himaye ve teminatını çiğnemiş olur. Çünkü Müslümanlar Allah'ın kullarıdır ve onun teminatı altındadırlar. Allah'a yemin ederim ki, herhangi biriniz, sorumlu olduğu koyun ve devenin başına bir şey geldiği zaman sinir ve damarları şişer ve 'Sahibimin koyunu, sahibimin devesi' diye sızlanır durur. Oysa Allah'ın himayesinde olan kulları için kızmaya daha çok hakkı vardır" dedi. [Kenz]

Emir, birbirlerine zulmeden insanlara seyirci kalırsa...

Sahabeden Rafi şöyle anlatıyor: Hz. Peygamber, Amr bin As'ı bir askerî birliğin başında Zâtü's-Selasil denilen yere gönderdi. Amr bin As'ın beraberinde, Ebu Bekir, Ömer ve ashabın ileri gelenlerini de gönderdi. Onlar yola çıkıp Benî Tay kabilesinin iki dağı arasına indiler. Hz. Ömer: "Yolu bilen bir kişi bulunuz?" dedi. "Biz Rafi bin Amir'den başka yolu bilen bir kimse bilmiyoruz. Çünkü o, "Rebil"di dediler. Hz. Ömer: "Rebil ne demek?" diye sordu.

"Rebil, bir kabileye tek başına baskın yapıp kabilenin malını çalan hırsız demektir" dediler. Biz gazvemizi bitirdikten sonra çıktığımız noktaya dönüp geldik ve Ebu Bekir'in yanına vararak: "Ey malı helâl olan kişi, seni olgun bir insan olarak görüyorum. Bana öyle bir şey öğret ki, onu öğrendiğim zaman ben de, sizden biri ve sizin gibi olayım" dedim.

"Parmaklarının beş tane olduğunu biliyor musun?" dedi. "Evet" dedim. Bana:"Allah'tan başka ilah olmadığına, ortağı ve benzeri bulunmadığına ve Muhammed'in de Allah'ın kulu ve Resulü olduğuna şehadet getirirsin, namazı kılar, zekâtı verir, Kâbe'yi ziyaret eder ve ramazan orucunu tutarsın. Bunları öğrendin mi?" dedi. "Evet" dedim.

"Bir de, iki kişinin bile, başına emir olma" dedi. "Bedir ashabı dururken, emirlik başkasına verilir mi?" dedim. "Emirlik, yakın bir gelecekte yaygın hale gelir. Senin ve senden aşağı olanların bile eline geçer. Allah, Hz. Peygamber'i gönderdi ve insanlar İslâm'a girdiler. Kimisi Allah hidayet verdiği için girdi, kimisi de kılıç korkusundan. Bununla beraber hepsi de Allah'ın himayesine giren kimselerdir. Eğer bir kişi, emirlik görevini üzerine alır, birbirlerine zulmeden insanlara seyirci kalır da, mazlumun hakkını zalimden almazsa, Allah ondan mutlaka intikam alır. Sizden herhangi bir kimse, himayesi altında olan birisinin koyunu elinden zorla alınırsa öfkeden damarları kabarmaz mı? İşte bunun gibi, Allah Teâlâ da himayesi altında olan kimsenin arkasındadır" dedi.

Bir yıl sonra Ebu Bekir'in halife seçildiğini öğrendim. Hemen yanına gittim ve "Ben Rafi'yim. Falan yerde sana kılavuzluk yapmıştım" dedim. "Seni hatırladım" dedi. Ben de,

"Sen bana âmirlik alma demiştin. Fakat sen âmirliğin en büyüğünü aldın, ümmetin başına geçtin" dedim.

Bana: "Evet, kim ümmetin başına geçer de, onların arasında Allah'ın kitabıyla hükmetmezse, Allah'ın lânetine müstahak olur" dedi. [Taberani]